

Речено и свършено: Андрей се исправилъ на сръдната на пътя и прострѣлъ ржцѣтъ си напрѣдъ, безъ да се бои отъ желѣзницата, която все по-вече и по-вече приближавала. Машинистътъ забѣлѣжилъ, че момче стои на сръдъ пътя, та почнѣлъ да свири за да се отстрани, нъ Андрей се не мръднѣлъ; машинистътъ засвирилъ отново, но той пакъ останѣлъ на мѣстотото си. Тогава? Тогава на машинистътъ не оставало друго освѣнъ да спре желѣзницата. И наистина, той ѣж спрѣлъ, слѣзѣлъ отъ неѣж и, разнѣвенъ до нѣмай-кѣдѣ, за гдѣ-то не ще може да стигне на станцията въ опрѣдѣленото врѣме, затекѣлъ се къмъ Андрея съ намѣрение да го накаже за тази му лоша постѣпка.

Нъ, като го приближилъ, що да види? — релситѣ размѣстени. Веднага гнѣвътъ на машиниста се прѣобърнѣлъ въ радостъ. Той почвѣлъ да благославя малкия герой, който спасилъ не само неговия животъ, нъ и живота на пѣтницитѣ, що се намирали въ желѣзницата.

Слѣдъ слизанието на машиниста отъ желѣзницата, слѣзли пѣтницитѣ, които, като се научили, че Андрей съ рискъ на живота си спасилъ тѣхния животъ, почнѣли да го цѣлватъ и да казватъ: „Богъ да благослови това момче“! Освѣнъ това, тѣ (пѣтницигѣ) пустнѣли листъ за записване волна помощъ и събрали много пари, които дали на Андрея въ знакъ на голѣмата имъ крѣмъ него благодарностъ.

Слѣдъ тази случка Андрей, по поканата на управителя на тази желѣзница, постѣпилъ тукъ на служба и, при всичко че се изминѣли отъ тогава 15 години, той още служи, безъ да нащѣрбява добритѣ си качества: хладнокрѣвието, юначеството и смѣлостъта, съ които се отличава въ още отъ дѣтинство.